

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 56; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 2307).

Udenfor Betænkningen var der stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Indenrigsministeren*:

Til § 13.

I Linie 15—17 udgaar „Tidender og Tidsskrifter . . . . . Betalingstermin“, og i Stedet for indsættes: „Tidender og Tidsskrifter for mindst et Fjerdingaar fra de sædvanlige Fjerdingsaarsskrifter at regne. Dog kan der af Tidender og Tidsskrifter, hvis Termin er et Fjerdingaar, og som udkommer mindst 6 Gange om Ugen, anmeldes ikke-abonnerede Eksemplarer til Postbesørgelse for Fjerdingsaarets sidste eller 2 sidste Maaneder, ligesom Postbestyrelsen ogsaa i andre Tilfælde undtagelsesvis kan tilstede en anden og kortere Betalingstermin.“

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Bramsen): Med ganske faa Ord skal jeg genkalde i Erindringen dette Lovforslags Oprindelse og dets Skæbne indtil nu. Finanslovkommissionen havde faaet Øje paa det rimelige i at begrænse Omraadet for Lokalporto, saaledes som det var fastsat i 1902 som et Slags Vederlag for den Portoforhøjelse, der den Gang fandt Sted. Lokalportoomraadet fik da faktisk et betydeligt større Omraade, der endda blev forstørret ved Bestemmelser i 1905 og 1908. Det blev derhos ved første Behandling i Fjor eller i alt Fald i Aar og ogsaa i Folketingets Betænkning i Fjor oplyst, at disse Regler for Lokalportoomraadet førte til store Urimeligheder. Jeg skal derfor ikke dvæle ved disse Ting, der findes paa forskellige Steder i Rigsdagens Tryksager. Man vilde altsaa baade opnaa, at der indvandt noget for Statskassen, og at man kom til en rimeligere Ordning end den nuværende. Det kunde jo nok tilskynde Regeringen til at fremsætte Forslag i saa Henseende, hvad den da ogsaa har gjort, men naar man nu ser paa det foreliggende Lovforslag, vil man vistnok efter disse Udtalelser undres over, at Udvalget netop ikke har stillet Ændringsforslag paa dette Punkt. Det forekommer mig,

at der paa Udvalgets Vegne behøves en kort Forklaring deraf. Det viste sig nemlig, at Regeringen ikke kunde gennemføre sit oprindelige Forslag i Folketinget. Den højtærede Indenrigsminister kunde heller ikke faa Flertal for et Ændringsforslag om en bestemt angivet Rayon for Lokalporto, der ogsaa kunde føre til en rationel Ordning. Da der nu her i Landsingets Udvalg blev stillet Forslag om Ændringer i Lokalportoomraadet, anmodede den højtærede Minister os om at lade være dermed; de Erfaringer, man havde gjort i det andet Ting, var ikke opmuntrende, og man kunde frygte for, at Indførelsen af en slig Ændring vilde kunne hindre den Gennemførelse af Loven, som Regeringen ønskede, og som der under de Forhandlinger, der fandt Sted i Fjor Sommer, her var givet Løfte om skulde ske. Hvis man nu spurgte om Grunden til, at dette har mødt saa megen Modstand, skriver det sig jo ganske simpelt fra, at der nu er en halv Snæs Aars Hævd paa den nuværende Lokalporto, og at en Forandring deri vilde fratage mange Mennesker en Fordel, som de nu har, selv om man ikke kan sige, at de har den paa en begrundet Maade. Det er med den samme Motivering, at dette Tings Udvalg ikke har fastholdt Forslaget om en Ændring i Lokalportoomraadet. Men vi har dog villet fremsætte vor Mening om dette Spørgsmaal i Betænkningen, og vi gør det i følgende Ord: „Nærværende Udvalg stiller ej heller Forslag i saa Henseende for ikke at berede Gennemførelsen af Loven Vanskeligheder, uagtet Udvalget dog mener, at det i Længden vil være ugørligt at opretholde Lokalportoens paa det bestaaende Grundlag, der saavel i 1905 som i 1908 ved Henlæggelse af Postdistrikter og Postekspeditioner under Postkontorer er blevet væsentligt udvidet“. Vi mener altsaa ikke, at det længe vil kunne gaa, idet det vil føre til alt for store Urimeligheder, selv om man ser bort fra det rent fiskale, som jo var det, Finanslovkommissionen særlig havde for Øje.

Folketinget har saa for at give Statskassen et Ækvivalent for de ca. 100,000 Kr., som den vil miste ved en Bevarelse af de nuværende Regler for Lokalporto, foreslaaet en Forhøjelse af Pakkeporto. Men deri har dette Tings Udvalg ikke ønsket at følge Folketinget. Jeg taler ikke om den højtærede Minister, thi han har aldrig stillet Forslag om at forhøje Pakkeporto, det blev indført i det andet Ting. Vi er nemlig af den Mening, at lige saa